

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 3. 4. & 5. lib. 2. Regum, in quibus describitur quæsitæ Abneris à Davide Amicitia. Abneris Isbosethique mors. Davidis unctio super Israël, promittentis præmium illi, qui ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

pitis, oculos magis spectandô cadaver, quàm manus sepeliendô illud occupaverant. Sed illos sequere, qui v. 32. ejusdem cap. Asaëlem sepulchro paterno intulêre.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 3. 4. & 5. lib. 2. Regum, in quibus describitur quaestio Abneris à Davide Amicitia. Abneris Isbosethique mors. Davidis unctio super Israël, promittentis premium illi, qui percussisset Jebusaum, & abstulisset cæcos & claudos &c.

N. 265. *Considera* 1. **C**hristianos tunc fore pios charosque Deo, quando instar Abner negare poterunt: se naturam canum induisse, dicente v. 8. capitis 3. *Nunquid canis caput ego sum? cùm enim constet testimoniô S. Petri: toties hominem imitari canem, quoties in peccata pristina relabitur; hinc pariter constat, quam paucos reperire sit, qui canum naturam non sequantur. Nam ut asserit Justus Lipsius lib. 5. de milit. Rom. Dialog. 20. Cetera animantes ubi semel offenderint, cavent; non vulpes ad laqueum, non lupus ad foveam - temerè redit, solus homo ab ayo in avum peccat verè eisdem. Sunt ergo homines proh dolor atque pudor! ipsis bestiis ratione carentibus, & merò appetitu brutali ductis insanores, dum in præcipitia ruunt, quæ animalia tam cautô pede vitant. Quam ergò veniam habebimus, dicam cum S. Chrysostomo Homil. 15. ad Populum, quam defensionem: cùm brutis simus dementioniores? Dionysius Carthus. observat. S. Petrum similitudinem canis, redeuntis ad vomitum desumpsisse ex Salomone, addendô aliam, à se ipso excogitatam de sue volutabro immerisa. Verba hujus D. sunt in 2. Petri 2. Quòd verò adjungitur: ut sus lota in volutabro luti, Princeps Apostolorum de suo apposuit, valdeque aptè; nam sicut ex tali lotione efficitur porca sordidior, quàm fuerat ante, ita ex recidiva gravius homo inquinatur. O Christiane Lector, quàm frequenter fit; Deum te instar Abner alloqui per sanctas inspirationes tanquam per nuntios ad te missos dicens: fac mecum amicitias, pœnitendô de peccatis. & erit manus mea tecum v. 12. capitis cit. Te verò vocanti responderè quidem verbis & factis: ego faciam tecum amicitias, versu citatô. Sed quàm parvô temporis intervallô durat hæc facta amicitia, dum in antiqua citô relaberis peccata, canem ad vomitum redeuntem, & suam in volutabro luti lotam imi-*

imitans. Quin imò talem te brevì amicum probas erga Deum tuum; qualem se Joab hìc probavit erga Abner; vix enim occasionem nactus, priora repetendò peccata Deum de novo maestas, sicque coram te Christus corruit; *sicut solent credere coram filiis iniquitatis &c. v. 34.* capitis cit. Timendum sanè: te toties in antiqua peccata relabentem, tandem indormiturum cum *Isboeth* cap. 4. v. 7. & à morte, instar Sicarii domum latenter ingressa necatum, ad Tartara deferendum esse, terrorem tibi incutiat Historia, quæ non multis abhinc annis contigit, quam fusiùs nonnihil le Janue Serm. 43. n. 10. describit, ego autem pro more meo quasi in compendium redactam tibi trado. In pago propè Urbem Burgundiæ Divionem vivebat vir, nobilissimò sanguine clarus, sed ob peccata identidem repetita obscurissimus. Is tandem lethali correptus morbò, cum moneretur, ut noxas Sacerdoti aperiret, nec tamen induci posset, repente in velis, quæ lecto prætexebantur, grandioribùs verbis exarata, videt, legitque verba: *Quærite Dominum, dum inveniri potest. Æger* putans, arte Parochi hæc verba scripta esse, jubet ocuis illa auferri. At nemo domesticorum erat, qui ea cerneret. Ut tamen quietem obtineret æger, sublati velis nova appenduntur. Cùm ecce! in novis velis nova ab ægro legitur Scriptura, hæc verba referens: *queretis me, & non invenietis.* Nondum ad pœnitentiam excitatus æger, jubet & hæc vela cum aliis mutari: quò factò videt demum hæc verba sibi in illis objici: *in peccato vestro moriemini* quæ ut legit, vivere desiit tantò ædium suarum ortò fragore, ut funditus everti viderentur. Cadaver verò ex oculis, nullà sui parte relictâ, totum evanuit. Spectaculo autem qui intererant, tantò percussi sunt horrore, ut vidua cum filiabus Monacharum Theresianarum, filius verò Capuccinorum ordinem ingrederentur.

Considera 2. Mysteriò non carere: quòd Deus Templò suò abesse *N. 266:* præceperit claudos, dicente S. Scripturâ c. 5. v. 8. *Claudus non intrabit in Templum.* Per claudos enim moralem spectandò sensum intelliguntur illi, qui Deo ita serviunt, ut Diabolum nolint offendere, in hos acri sermone invehitur Elias Propheta 3. Reg. c. 18. asserens: *usquequò claudicatis in duas partes? si Dominus est Deus, sequimini eum, si autem Balaam sequimini illum.* Hæc verba consonant verbis Christi Matth. 6. *Nemo potest duobus Dominis servire: aut enim unum odiò habebit, & alterum diliget, aut unum sustinebit, & alterum condemnet.* Sicut Sponsa alteri Amasio etiam minimum in camera & cùbili suo concedens angulum fit de adulte-

rio suspecta: ita Christianus, qui mediante peccato vel inordinatō affectu ad res terrenas copiam facit Dæmoni, peccus suam occupandi, juxta Ezechieli effatum cap. 16. *quasi mulier adultera reputabitur, quæ super virum suum inducit alienos.* Aquila inter imunda animalia primō locō numeratur, licet avis sit aspectu solis firmissima, volatu velocissima, amica syderum. Causam hujus assignat Origenes Homil. 7. in Levit. 11. dum ait: *ex mortuis vivit* q. d. Aquila cūm amori lucis jungat appetitum ad foetentes bestiarum carnes; hinc indigna est Deo offerri in sacrificium, suavem odorem daturum. Quæ olim Christus Judæis sese capere volentibus objecerat, cuilibet Christiano objicit inquam: Joan. 18. *Si me queritis, sinite hos abire.* Sinite abire inordinatum affectum erga Mamōn, si Christum queritis pauperem. Sinite abire appetitum ad Venere, si Christum queritis castum &c Te quoque Christiane Lector compellat verbis citati capituli v. 6. *Non ingredieris huc, videlicet in amicitiam meam, nisi abstuleris cacos, & claudos.* Quare à te auferri vult, omnia sculptilia v. 21. *relicta à Philistym,* ab inordinato videlicet rerum temporalium appetitu, & deliciarum carnalium amore, ut hīs spoliatus dicere valeas cum Petro: *Tu scis Domine, quia amo te.*

FASCICULUS XL.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 6. 7. & 8. lib. 2. Regum, in quibus describitur Michol illudens Davidi circa Arcam saltanti. Davidis Humilitas. Victoria ejus de Philistæis obtenta. Dominium super omne Israël.

N. 267. Considera 1.

QUOD licet Davidis circa Arcam saltantis actio videatur omnibus ejus triumphis laudabilior: adeo, ut S. Greg. M. in hac prorumpat verba: *Ego Davidem plus saltantem stupeo, quam pugnantem.* Nihilominus à Michol reprobi